Ankenævnet for Forsikring

925/13

Den 9. oktober 2013 blev i sag nr. 84.439:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning for varigt mén i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde den 11/12 2009, hvor hendes dengang 14-årige søn ved gymnastikspring sprang baglæns og landede på begge knæ.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at det anmeldte ulykkestilfælde ikke har forårsaget et varigt mén på mindst 5 %. Selskabet har endvidere påpeget, at afgørelsen er i overensstemmelse med en vurdering foretaget af Arbejdsskadestyrelsen.

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 27/3 2012 fremgår bl.a.:

> "Aktuelle skade
> Skaden skete den 11. december 2009, da undersøgte i multihallen på … skole skulle springe på oppustelig madras. I et spring baglæns, landede han på gulvet med begge knæ. Blev indbragt til skadestuen af Falck. Klagede over smerter i begge knæ og ryggen.
> Der blev taget røntgen af columna torakalis som viste normale forhold. Der blev desuden taget røntgen af begge knæ som også viste normale forhold. Det var især venstre knæ, han havde ondt i. Han blev fulgt i ortopædkirurgisk ambulatorium. Der blev foretaget MR-scanning af venstre knæ den 6/1-2010. Scanningen viste knoglekontusion med mikrofaktur i knæskallen og knoglekontusion anteromedialt i mediale femurkondyl.
> Havde vedvarende smerter. Der blev foretaget artroskopi af venstre knæ den 26/4-2010.
> Der fandtes en irriteret plica (slimhindefold) både lateralt og medialt og man fjernede disse plicae. Man fandt normale forhold svarende til brusken.

Havde vedvarende smerter fra venstre knæ og der blev foretaget udredning med MR af columna torakolumbalis som viste normale forhold.
Røntgen af bækken viste ligeledes normale forhold.
Blev vurderet af pædiaterne og der blev iværksat træningsprogram og der blev også ordineret fast smertestillende.
Der var fortsatte gener. Der blev i januar 2011 anlagt blokade og den 8/4-2011 blev der foretaget fornyet artroskopi, hvor der blev fundet en stor bred medial plica (slimhindefold). Brusken fandtes naturlig.
Der er kommet gradvis bedring i tilstanden, men har fortsat nogle gener, og han føler ikke, der er sket nogen forandring det sidste halve år.
Har ikke længere gener fra ryg eller højre knæ.

Aktuelle gener
Har smerter i venstre knæ, når han går ned at trappe og han får smerter, når han har arbejdet mere end ca. 6 timer. Kan ikke løbe, får smerter og føler ikke at knæet rigtig vil følge med. Går også langsommere end kammerater, når han går.
Har også svært ved at stå på venstre ben, når han f.eks. skal binde sko.
Har måtte opgive springgymnastik.
Kan ikke gå ned i hugsiddende og har dermed også svært ved tunge løft, prøver så vidt muligt at undgå dette, men arbejder som bager og det indebærer indimellem tunge løft.
Tager hver dag, inden han tager på arbejde, smertestillende medicin 1 tablet Todolac på 300 mg samt Panodil 665 mg. Tager desuden fast 1 tablet dagligt til forebyggelse mod mavesår.

Objektivt
Finder undersøgte alderssvarende. Svarer relevant på stillede spørgsmål. Almen tilstanden naturlig. Moderen er med ved undersøgelsen.
Der ses på venstre knæ 2 mindre ar efter kikkertoperationerne.
Der er ingen væske i knæet. Der er ens bevægelighed på begge sider fra fuld udstrækning til ca. 130°, men det er tydeligt med smerter, når han bøjer venstre knæ fuldt.
Der er lettere skurren i venstre knæ, det findes ikke på højre side.
Der er et låromfang på begge sider på 45 cm. Knæomfang på begge sider på 35 cm.
Lægomfang på begge sider på 34 cm.
Undersøgte kan ikke gå i hugsiddende.

Konklusion og resume
…
Tilstanden vurderes som stationær igennem ca. et halvt år.
Der findes ikke yderligere behandlingstilbud.
Der findes sammenhæng mellem den skete skade, de fremførte klager og de objektive fund som er lettere skurren i knæet. Ømhed ved maksimal bøjning af knæet.
Jeg vurderer, at undersøgte har pådraget sig lettere varige mén svarende til venstre knæ."

I et notat til erklæringen oplyste speciallægen supplerende, at venstre knæ føltes ligamentært stabilt, og at der ikke var fundet tegn på skade på ledbånd og korsbånd.

En anden speciallæge i ortopædkirurgi konkluderede bl.a. følgende i sin speciallægeerklæring af 15/7 2012:

"**Konklusion:**

3. 84.439

16-årig dreng, der 11.12.2009 faldt forkert ved spring på oppustelig madras. Landede direkte på begge knæ.
…
Objektivt findes fri og normal bevægelighed af venstre knæ. Ingen ansamling.
Knæet ligamentært stabilt.
Ømhed ind under patella samt ved insersion af ligamentum patellae.
Tryk direkte over patella udløser kraftige smerter.
Ingen muskelatrofi hverken på femur eller crus.
Tilstanden vurderes som en traumatisk chorndromalaci, som ofte indebærer et meget langvarigt forløb.
Prognosen på sigt bedømmes dog til at være god."

Arbejdsskadestyrelsen vurderede den 1/11 2012 det varige mén til mindre end 5 % med følgende begrundelse:

"Det fremgår af de lægelige akter i sagen, at … [klagerens søn] klager over smerter i venstre knæ. Der er ingen hævelsestendens.
Ved den objektive undersøgelse er der fundet normal bevægelighed i knæet og ingen muskelsvind.
Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel, som kan findes på vores hjemmeside: www.ask.dk under overskriften 'Selvbetjening'. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

> Efter tabellens punkt D.2.7.4 vurderes læsion af brusk i knæleddet med smerter, let muskelsvind og eventuelt bevægeindskrænkning, til 5 procent.

Det er vores vurdering, at … [klagerens søns] gener i venstre knæ er mindre udtalte end svarende til ovennævnte tabelpunkt.

Vi har herefter fastsat det varige mén efter ulykken den 11. december 2009 til skønsmæssigt mindre end 5 procent."

Over for nævnet gør klageren gældende, at selskabet skal anerkende, at méngraden er over 5 %, idet hendes søn i hverdagen oplever store gener som følge af ulykkestilfældet.

Selskabet har i brev af 28/5 2013 til nævnet bl.a. anført:

"**Indledning**
Kundens søn Thomas er den 11. december 2009 til gymnastik, hvor han springer baglæns på en madras og lander på begge knæ mod gulvet. Thomas har herefter smerter i begge knæ og ryg. Kunden anmelder hændelsen til ulykkesforsikringen i Alm. Brand.
Fremstilling
Vi modtager kundens anmeldelse den 28. december 2009, og anerkender herefter hændelsen som værende omfattet af ulykkesforsikringen.
Til vores vurdering af de varige følger efter hændelsen, indhenter vi funktionsattest fra egen læge og ortopædkirurgisk speciallægeudtalelse, hvorefter vi giver kunden besked om, at vi

har vurderet Thomas' varige men til under 5 %, som ikke giver ret til erstatning fra forsikringen. Vi afviser derfor at betale erstatning.
Kunden er ikke enig i vores afgørelse. Vi indhenter herefter endnu en speciallægeudtalelse og sender sagen til vurdering i Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen vurderer ligeledes Thomas' varige men til under 5 %.
Vi afviser derfor endnu en gang at betale erstatning for varige men efter den anmeldte hændelse.
Sagen er herefter blevet forelagt nævnet.

Begrundelse

Thomas har efter den anmeldte hændelse vedvarende smertegener fra venstre knæ. Der er i de lægelige oplysninger beskrevet normal bevægelighed i knæet, ingen hævelsestendens og intet muskelsvind. Vi har derfor vurderet disse gener til et varigt men på under 5 %.
Arbejdsskadestyrelsen har ligeledes vurderet det varige men til under 5 %.
Da ulykkesforsikringen kun giver ret til erstatning, hvis den medicinske invaliditet fastsættes til mindst 5 %, fastholder vi, at kunden ikke har ret til erstatning fra ulykkesforsikringen.

Konklusion

Der foreligger ikke dokumentation for et varigt mén på mindst 5 % efter hændelsen den 11. december 2009, hvorfor vi fastholder vores tidligere afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**Nr. 2. Erstatning ved invaliditet**

2.1. Hvornår betales der erstatning?

Når et ulykkestilfælde har medført varig og ikke ubetydelig skade af medicinsk art, har forsikrede, som ved invaliditet er den sikrede, ret til erstatning, hvis den medicinske invaliditet fastsættes til mindst 5 % varigt mén, jf. dog punkt 2.4.

Erstatningen ved invaliditet beregnes af forsikringssummen med den fastsatte ménprocent.

2.2. Fastsættelse af ménprocenten

Ménprocenten fastsættes efter Arbejdsskadesstyrelsens vejledende méntabel uden hensyn til forsikredes erhverv.

Hvis ménprocenten ikke direkte kan fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel, fastsættes den medicinske ménprocent skønsmæssigt efter tilsvarende principper, som er lagt til grund for méntabellen på baggrund af den fysiske funktionshæmning.

I alle tilfælde fastsættes erstatningen ved invaliditet på et rent medicinsk grundlag, uden hensyntagen til erhvervsevnetab, erhverv eller andre individuelle forhold."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger om klagerens knægener, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, hvorefter méngraden - i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vurdering - er fastsat til mindre end 5 %.

5. 84.439

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Kim Sparlund